

Втори модул

Дидактическа задача: Прочетете текста и напишете подробен преразказ от името на Васко.

ВАСКО ДА ГАМА ОТ СЕЛО РУПЧА

(откъс)

Васко чу, че външната врата се отваря, и се дръпна от картата на стената. Тъкмо щеше да забожда байраче на Марсилиня. Сутринта, докато ловяха риба с лодката на дядо Янаки, чу по радиото, че „Елена“ е там. Седна бързо на масата и разтвори първия учебник, който му падна под ръка. Щом обаче зърна физиономията на майка си, разбра, че нещо се е случило. А и Иво зад нея мигаше на парцали. Знаци ли се опитваше да му дава, или той беше забъркал някоя каша?

– Лошо ли ти е? – попита Васко с разузнавателна цел.

– От какво да ми е лошо? – отвърна майка му. Не бързаше да започне разправията. Изчакваше да види и да прецени държането на сина си. Отведе Иво в кухнята да му измие ръцете и се върна отново в хола.

– Риба, гледам, си донесъл. Пак ли идвах от даляна?

Въпросът беше зададен така, че в главата на Васко нахълтаха лоши предчувствия.

– Ние ходихме този път! отвърна, като следеше всяка реакция на майка си.

Данка Фотева прие тази информация, без да реагира, и Васко си помисли, че напразно се тревожи.

– Имаше два морски дракона в мрежата! – каза. Знаеше, че е много важно, като лъжеш някого, да го шашардисаш с най-неочаквани подробности и твърдения.

Майка му обаче никак не се шашардиса, точно обратното, погледна го и се усмихна някак особено. Васко веднага съжали за двата дракона.

– Рибата съдържа фосфор! – каза многозначително майката. – А от фосфор се поумнява. Както взе да мъкнеш всеки ден риба, ще започнеш да преливаш от мозък.

Цялата тази работа с фосфора, рибата и поумняването дойде съвсем неочаквано за Васко. Така се смути, че се чудеше къде да гледа.

– Ако си разбрала нещо, кажи го направо! – наведе глава той.

– Класната каза да не те бие – обади се Иво. – Не помагало.

Такава била работата значи! Е, по-лоша не можеше и да бъде. Впрочем Васко не се изненада кой знае колко. Той знаеше, че все някога ще бъде разкрит – колкото по-късно, толкова по-добре! И изобщо защо направи цялата

глупост? Когато вечер мислеше със стегнато от тревога сърце до какъв край ще го изведе криеницата, съзнаваше, че е извършил глупост. Но сетеше ли се за Фори, отхвърляше всяка мисъл да тръгне на училище. Щяха да му се подиграват, непременно!

– Всичко искам да ми разкажеш – каза майка му. – От твоята уста искам да го чуя.

Разказа ѝ всичко, от игла до конец. С всяка дума му олекваше все повече и повече. Иво го слушаше захласнат. След като Васко свърши изповедта си, реши и той да се изповяда.

– А на Петьо аз му спрасках носа! После настъпи мълчание. Васко очакваше присъдата.

– За лодката ти вярвам – каза майка му. – Ти пари, без да питаш, няма да вземеш. Не мога да разбера само как можа заради някакъв глупав бас три дни да бягаш от училище! Кого ще излъжеш? Нали все едно, утре ще отидеш!

– Няма!

– Какво няма?

– Няма да отида! Ще се преместя в друго училище.

– Я стига глупости!

– Да ме подиграват, нали?

– Каквото си дробил, ще си го сърбаш! С две единици ще ти намалят поведението, ясно ли ти е? В кое училище ще те запишат с такова поведение?

Васко се замисли – майка му имаше право. Иво отброи двете единици на ръката си и попита:

– Една единица колко черни точки е? Отново никой не му обърна внимание.

– Помисли какво ще каже баща ти! Васко трепна. Виж, през целите тези три дни много нещо мина през главата му, само за баща си не беше помислил.

– Нека не му казваме! – помоли.

– Първо ще обещаеш, че това няма да се повтори повече. И че утре ще отидеш на училище. Васко пое дълбоко дъх. Обещават ли се така лесно подобни работи. Но в края на краищата обеща – къде ще ходи!

Братя Мормареви